

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **I. P.**, zastoupeného JUDr. Janou Kuřátkovou, advokátkou se sídlem Hilleho 6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2007, č. j. OAM-1-211/VL-20-ZA09-2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2007, č. j. 56 Az 130/2007 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky JUDr. Jany Kuřátkové **se určuje** částkou 8568 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2007, č. j. 56 Az 130/2007 - 21, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2007, č. j. OAM-1-211/VL-20-ZA09-2007. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatel v kasační stížnosti, že potenciální fyzické napadení pro žalobcovy politické postoje je vážnou újmou, která mu hrozí ve smyslu § 14a zákona o azylu, pak Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že s tím, co lze považovat za hrozbu podle uvedeného ustanovení zákona o azylu, se Nejvyšší správní soud již vypořádal v rozsudku ze dne 7. 8. 2007, č. j. 5 Azs 15/2007 - 79, www.nssoud.cz. Námitky týkající se nedostatečných skutkových zjištění žalovaného správního orgánu byly předmětem řady rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, z nichž lze jmenovat např. rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, www.nssoud.cz. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2005, č. j. 2 Azs 423/2004 - 81, které stěžovatel v kasační stížnosti zmínil, nelze na danou věc aplikovat, neboť se týkalo procesně jiné situace.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 3 x 2100,- Kč za tři úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, ve studiu spisu dne 4. 2. 2008 a v doplnění kasační stížnosti ze dne 27. 2. 2008 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d) f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 3 x 300,- Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože advokátka soudu doložila, že je plátkyní daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokátka povinna odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 1368 Kč; odměna advokátky navýšená o daň tedy činí 8568 Kč. Zástupkyni žalobce se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 8568 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu